

ADEVÉRUL

ABONAMENTUL :

Pe un an . . . 12.— cor. Abonamentul la mai multe
Pe 1/2 de an . . . 6.— " exemplare pe un an 8.— cor.
Pe trei luni . . . 3.— " Pentru străinătate:
Un număr 30 fleri. Pe un an . . . 20.— cor.

ORGANUL PARTIDULUI SOCIALDEMOCRAT DIN ARDEAL ȘI BANAT.

Apare în fiecare Duminecă.

Ori-ce scrisori și bani să se trimită pe adresa:
„ADEVÉRUL“
SIBIU, STRADA ROSENANGER NR. 14.
Tot aici se primesc și anunțuri cu prețuri ieftine.

Situație grea.

Situația externă este gravă . . . Ne amenință ungerii, ne amenință ucrainenii, ne amenință bolșevii — cu un cuvânt să fim gata în tot momentul a reîncepe războiul pe două fronturi: față de trupele republicane maghiare și față de bandele ce năpădesc peste Nistru în Basarabia. Astfel scriu azi toate gazetele românești, atât la noi cât și în România veche. Astfel vorbesc miniștrii atât aici, cât și dincolo, prin urmare trebuie ca situația să fie foarte gravă, căci altfel ce rost ar avea atâta trimbițare și ce rost ar avea alarmarea opiniei publice.

De fapt situația nu e tocmai ușoară. Aceasta o prevedeam noi din capul locului. Știam că guvernul maghiar nu se va împacă cu desmembrarea țării ungeresti, știam că va face eforturi fără seamă spre a zădărnici planul unirii poporului românesc și eram siguri că pentru ajungerea acestui scop, se va folosi chiar de puterea armată. Acum, după război, o nouă vărsare de sânge. Știam și aceea că trupele bolșeviste cari au cucerit deja Ucraina, nu se vor opri la Nistru, ci vor tinde a străbate din nou în Basarabia, făcându-și drum spre Moldova. Toate acestea le prevedeam tot așa cum le văd astăzi guvernării României și cum ni le prezintă presa.

Dar nu e vorba de asta, ci e vorba de *ce trebuie să facă România întregită în împrejurări atât de grele*. Cum să se apere față de năvala pornită cu atâta furie deodată din mai multe părți?

Numai un popor conștient de drepturile sale va fi conștient și față de datorințele ce le are.

Acestea trebuie să le spunem acum când stăm în preajma unor lupte noi și grele. Dar trebuie să le spunem cu atât mai mult, căci natura conflictului iscat între noi și maghiari, cum și între noi și bolșevii din Ucraina, are un caracter cu totul deosebit de alte conflicte inter-

naționale. Atât ungerii cât și bolșevii ucrainenii năpădesc lumea cu manifeste și declarații, cari spun că ei nu vin decât numai spre a desrobii poporul românesc din jugul boerimii și al militarismului român. Astfel își justifică ei acțiunea, prezentându-o ca o cruciadă împotriva barbarilor români. Și să băgăm bine de seamă. Argumentele acestea venite din afară nu se vor putea combate cu fraze, cu vorbe goale. *Poporul românesc, țaranul român și muncitorul român trebuie convins prin fapte că el n'are lipsă de ajutorul nimănui din afară spre a putea fi desrobit.* Prin fapte trebuie dovedit țaranului și muncitorului român, că țara românească este țara lor

Prin fapte trebuie dovedit că sistemul învechit și ticălos care a domnit atâta amar de vreme în țara românească, care a dus la sapă de lemn poporul român și a săcătuit toate averile țării, a fost înlăturat și înlocuit cu o rânduală cinstită, bazată pe cele mai largi drepturi ale poporului. Iar străinătatea să vază că lupta între noi și între năvălitorii din afară nu e luptă între civilizație și barbarie, ci luptă între un popor care a devenit stăpân pe sine însuși,

Ținuta tov. din București față de partidele burgheze.

În legătură cu vizita tovarășilor Jumanca și Flueraș la București și cu declarația partidului socialist, burghezia de acolo ca și cea de la noi, nepricepută în chestii vitale ca în totdeauna și acum, cu sau fără rea voință, trage concluzii greșite din evenimentele de mai sus. Reproducem aici un articol din ziarul „Socialismul” din București:

„Unii oameni politici și unele ziare încearcă să răstălmăcească atât vizita tovarășilor ardeleni, Flueraș și Jumanca, cât și declarațiunea Partidului cu privire la unirea națională. Se interpretează aceste manifestări ale Partidului ca o schimbare a tacticii sale în sensul „renunțării la mijloacele secesiune”, „revenire la căile legale”, adaptarea „socialismului național (?)” etc.

Nu e vina noastră dacă toți acești domni — forțați de mersul triumfal de pretutindeni al Socialismului — încep, cei de bună credință, abia acum să ne cunoască, iar cei de rea credință cari ne-au cunoscut dela început întocmai cum suntem și astăzi, să și caute scuze . . . prin noi.

Partidul socialist ca și mișcarea sindicală nu și-a schimbat mijloacele de activitate în sensul colportat de cei interesați, pentru simplul cuvânt că n'a avut ce să-și schimbe. Partidul și Sindicatele muncitorești, în trecut ca și astăzi, n'au preconizat decât acele mijloace cari, având caracterul de clasă și de masă sunt în concordanță cu conștiința politică a maselor și cu forța organizată a clasei muncitoare. Socialismul modern nu mai este utopic; el este științific și realist — condițiuni fără de care el nu va putea reorganiza, măne, societatea omenească.

Astfel fiind mijloacele noastre de luptă sunt prin excelență publice și legale — căci numai pe aceste căi se poate face educația politică a maselor și se poate desăvârși organizarea lor în interesul general.

împotriva unor usurpători, cari zeci de ani ne-au stăpânit și nici azi nu voiesc să ne lase liberi.

Între împrejurările acestea cu durere și mâhnire ne gândim, că tocmai acum decurge la București înaintea Curții Martiale procesul fruntașilor partidului socialdemocrat din București . . . Vedem în aceasta simptomele unui trecut rușinos și ne e teamă că faptul acesta va avea urmări colosale de triste pentru întreaga cauză românească . . .

Domnilor guvernanți români, înțelegeți odată că *cu asemenea mijloace nu se mai poate guvernă!* Înțelegeți odată, că țara românească nu poate lupta contra republicii maghiare și contra bolșeviiștilor ucrainenii cu șanse de reușită, atâta timp, cât nu veți ridica politica d-voastră la înălțimea vremilor mari de astăzi. *Deschideți porțile largi în fața poporului, iar dacă nu sunteți în stare a o face aceasta, plecați de acolo de unde sunteți și faceți loc aceluia, cari sunt chemați și capabili să servească cu mai multă pricepere interesele neamului.*

În această situație externă se va ușura neasemănat de mult.

Dar, din nenorocire, legalismul statului capitalist este foarte relativ, și căile legale ne-au fost închise de atâtea ori — și multe au fost cazurile — de câte ori interesul mărginit al minorităților burgheze cari ne guvernează au cerut-o.

Legi anticonstituționale, măsuri antilegale s'au creat în pripă cari să ne răpească mijloacele noastre legale. Acei cari au eșit din legi au fost în asemenea cazuri guvernele — și față de mișcarea muncitorească ilegalitatea guvernelor noastre — mai cu seamă cel liberal — a devenit sistem de guvernământ.

Care e rezultatul acestei ilegalități guvernamentale?

Aici a intervenit călușul cenzurii.

Conferința minerilor.

În fine a sosit timpul ca să dispară confuzia dintre muncitorii mineri. Întruși azi în conferință vor hotări asupra modalității cum să procedeze ca să asigure unitatea muncitorilor în timpul de față și să reînceapă vleața de mai înainte în sindicatele minerilor.

Situația nu e ușoară. De aceea trimișii tovarășilor mineri trebuie să judece bine lucrurile și să nu lase să se disolve organizațiile înfiripate cu atâta trudă. Dacă nici într-un caz nu se mai pot relua legăturile cu Centrala din Budapesta, trebuie neapărat să se aleagă o comisie provizorie, care să reorganizeze și să conducă sindicatele minerilor până se va schimba situația. Nu trebuie ca de dragul formelor să lăsăm fondul dracului. Intotdeauna fondul lucrurilor să-l avem în vedere, iar formele să le schimbăm după împrejurări. Căci e vai de aceia cari nu înțeleg rostul vremii și nu se știu acomoda noilor împrejurări în care trăiesc. Unitatea și întregitatea sindicatelor noastre trebuie să le păstrăm oricare ar fi haina ce ne-o impun împrejurările s'o îmbrăcăm.

Aceasta în interesul nostru și al întregii clase muncitoare.

Procesul tovarășilor din București.

Insemnări.

„Să nu ierți!”

Să nu ierți! este porunca a unsprezecea propovăduită de Dr. Sever Dan într'un articol de fond în „Renașterea Română”. Articolul este plin de entuziasm și odiu de rasă și aduce omagii generozității poporului român. Și are dreptate când arată indulgența acestui popor, care a suferit apăsarea secole întregi, că odată zdrobit fiind jugul robiei în loc să fi adus focul Sodomei asupra lumii de tirani parazitiți, afară de câteva sgârieturi, a iertat pe acei apăsători cari pe el, blândul popor, nu l-au iertat niciodată. Și îndeamnă poporul ca în viitor să nu mai ierte, creându-i a XI-a poruncă: „Să nu ierți!”

Această poruncă anulează (zdrobește) pe toate celelalte 10 porunci create de Moise. Noi ca oameni moderni nu avem nimic în contră ca un doctor să schimbe poruncile cari au fost în vigoare 6 mii de ani și n'au fost respectate, mai ales de cei puternici n'au fost respectate niciodată. Numai că d-l Dr. Dan ațâțând poporul în contra rasselor face acelaș lucru ce-l fac bolșevicii în contra claselor. Sau răscoala poporului numai atunci se numește „bolșevism” când e îndreptată în contra apăsării de clasă și când e îndreptată în contra apăsării de rasă este virtute națională?

Crede drul Dan și în special „Renașterea” că aceasta e logic, ca să lovești cu sabie de foc în toate ideile radicale-progresiste numindu-le „bolșevism odios”, iar în acelaș loc să propagi „bolșevism” îmbrăcat în tricoul național? Nu știu cei citați că progromurile propovăduite se pot desbrăca de haina șovinistă și atunci vor îmbrăca haina luptei de clasă? Cum vă veți privi opera atunci voi ca conservatori încarnați? Vei arunca vina în spatele nostru, nu este așa? Numai să nu negați ce-ați spus.

Măhnire.

„Renașterea Română” e măhnită și plânge că am avut curajul a ne apăra dându-i un răspuns curent la atacurile ce ni le-a adus. Spune că în România ne-a luat apărarea și noi acum o oportofăm. E curios că ei ne dau primele palme și atunci când primesc răspuns tot ei plâng. Cine nu se simte destul de tare să nu înceapă bătăia. Sau n'a cunoscut puterile cu cari s'a încredinat? Sperăm că acuma le cunoaște.

Nu numai cezarului, ce e al lui, dar ori și căruț muritor, dați-i ce i se cuvine și ce-i trebuie.

Intr'o societate rea, cu traiul rău, cu educațiune stăleată cu cultură nutină și desordonată, ca putea ești ceva mai bun decât tâlhari și criminali.

Pune-te în pielea săracului, și nu vei mai sărăci pe alții.

Când fiecare cere pace și numai unul vrea războiu, pe cine să ascultăm?

ALEXANDRU PETOFI

APOSTOLUL.

TRADUCERE DIN ORIGINAL DE ȘT. O. IOSIF.

Aci fi putrezise oasele
Sau au văzut iar soarele?
Frumoasă-i lumea, codrii și câmpiile,
Și văile și lunciile, și florile și stelele...
Eu n'am să le mai văd în veci,
Sau poate-așa târziu, încât
Am să le uit și numele...
Ce-ar fi să stau un an,
Aicea, unde clipa e un veac,
Și unde timpul umblă
Incet ca cerșetorul schiop, bătrân,
Cu două cărji...
Un an? și poate zece, douăzeci,
Ori și mai mulți?
Veniți la mine, morților,
Vor cari-ați suferit aci vreodată,
Să stăm puțin de vorbă...
Și învățați-mă, cum să omoară timpul?
Veniți la mine, morților,
Că și eu parcă sunt un mort,
Și în mormânt, visez...
Sunt mort... mă îngropară
De viu...
Sunt mort... nici inima nu-mi bate,
Ceeace 'mi tremură în piept
E agonia sufletului meu.

In fine încetă și să mai cugete,
Nu ieră 'n inimă-i și nici în creier
Nici o simțire, nici un gând,

Sta mai încriment, decât statuia,
Îi amortiră membrele
Și începă, să-și piardă cugetul,
Lin capul i se clătina, și
Căză lungit pe pietre...
A leșinat? a adormit?

Muit timp zăcu acolo nemisecat
Și poate, nici nu respiră.
Odată numai ca-și-când
L-ai fi izbit cu biciu de flacăra
Sări în sus,
Și cu un glas
Așa sfâșietor de inimi,
Că zidurile reci gemură, după el
Strigă: „Oprește-te... oprește-te!”
Și 'ntinse mâinele,
Mult, mult a stat așa, apoi
Lăsă să-i cadă brațele,
Și istovit, căză pe scaunul de piatră;
Iar capul îi căză în plept.
Cu două lacrimi mari în ochi,
Gemă încet:
„Nu s'a oprit... s'a dus... m'a părăsit aici.
Și totul s'a sfârșit!”
Ce i a venit? Cine l'a părăsit aici...
Ce s'a sfârșit?... ori a visat?

Nu a visat, n'a fost un vis deșert...
Nu poate fi adevărat,
Și totuși el
Pe când zăcea acolo, apără
In fața lui o umbră de femeie:
El o recunoscu,
Ea se plecă jos, lângă el,
Și îi șopti 'n ureche:

„Eu am scăpat de chin,
Rămâi cu bine!”
Și-l sărută pe față...
Atunci sări în sus... și când
Deschise ochii,
O mai văzu, dar mai curând de-o clipă,
A dispărut, și bolțile se 'ntunecară
Ca 'n miezul nopții după fulger.

„Eu am scăpat de chin, rămâi cu bine.”
Trist repetă el vorbele-auzite,
„Așa mi-a zis un dulce glas, pe care
Nu-l voi mai auzi eu niciodată:
Eu am scăpat de chin, rămâi cu bine...
Te du cu bine dar, iubito,
Podoaba sufletului meu,
Pe cere mi-a răpit-o vijelia.
Pe tine dacă te-a răpit,
Ce nu mă duce și pe mine?
Ce prețuește, ce mai prețuește
Un arbore pustiu de frunză?
Și unde mi te-a dus furtuna?
Și unde te voi mai găsi
Măcar și vestejită, moartă;
Că să-mi pot plânge rămășița vieții
Pe sfințele tale ruini...
Nici nu-mi mai trebuie viața mie,
Căci 'i-am pierdut tot rostul;
Tu ai fost tînta vieții mele,
Căci pentru tine și prin tine am trăit,
Femeie-Dumnezeu!
Tu singură ai fost în adevăr;
Și celelalte? omenire, libertate,
Tot vorbe goale, fantazii deșerte,
Nebuni sunt cei ce luptă pentru ele!

(Va urma.)

Pentru „Adevărul“ zilnic.

În numărul trecut am publicat un articol în loc de frunte în care am adus la cunoștință tovarășilor noștri că dela 1 Mai începând (dacă tovarășii ne vor da concursul lor) „Adevărul“ va apărea zilnic. O sumă de îmbărbătări și asigurări de „tot concursul lor“ am primit deja din multe părți. Încunoștințarea aceasta se vede n'a întâlnit urechi surde și mulți tovarăși sunt gata să aducă jertfe chiar, când e vorba de apariția zilnică a „Adevărului“. Noi însă nu cerem jertfe mari. Dar cerem ca tovarășii să-și plaseze micile lor economii ca împrumut la „Adevărul“. În curând vom lansa „bonuri“ de câte 25 coroane la care vom plăti 10 la sută camătă și peste doi ani îi restituim capitalul cu camătă cu tot tuturor acelor cari îl cer înapoi.

Tovarășii! voiți ca „Adevărul“ să apară zilnic și să devie proprietatea voastră? atunci înscrieți-vă ca proprietari la „Adevărul“ prin unul sau mai multe bonuri. Răspândiți această idee! Câștigați cât mai mulți subscriitori, răspândiți „Adevărul“, asta este jertfa ce v'o cerem.

Conferința de pace.

Discuțiile la conferința păcii din Paris își urmează cursul lor liniștit. Sunt atât de multe probleme de rezolvat încât omul privitor abia le poate clasifica după importanța lor. Totuși acei cari sunt conduși de oarecari principii în viață judecă lucrurile din punctul de vedere al principiilor sale, deci nu-i este indiferent ce hotărâri să aduc la această conferință, unde e vorba de soarta întregii omeniri scaldată în sânge. Noi ca socialiști nu suntem și nu putem fi indiferenți la aceste probleme. Înțelegem că toate din punct de vedere burghez și ca atare se ia în considerare în primul rând interesele capitaliștilor și imperialiștilor și numai în al doilea rând interesul popoarelor subjugate.

Dela acei reprezentanți cari tratează azi pacea universală nici nu ne putem aștepta la mai mult. Când acolo vor fi cel puțin la număr egali cu burghezii și reprezentanții poporului muncitor, atunci și interesele noastre vor fi apărate în mod egal.

Suprimarea serviciului militar obligatoriu.

În urma unei propuneri a lui Lloyd George, consiliul suprem de războiu al aliaților a hotărât să dispună suspendarea serviciului militar obligatoriu în toată Europa și înlocuirea lui cu un sistem de soldați voluntari.

Se afirmă că în cursul discuțiilor de detaliu se va fixa și numărul de mercenari ce poate avea fiecare stat. La fixarea acestui număr se va ține seamă de numărul populației și de întinderea teritorială.

Protestul Germaniei contra condițiilor de armistițiu.

Guvernul german a prezentat comisiunii de armistițiu din Bruxelles o notă, protestând energic contra noilor condițiuni impuse Germaniei. Nota declară că condițiunile acestea peste măsură de severe au influență rea nu numai asupra statelor aliaților ci și asupra statelor neutre și străine, în urma căreia creditul și efectele băncilor germane vor stagna cu totul, și prin aceasta se va pierde întreg capitalul german ce se află în străinătate. Comisiunea de armistițiu a primit nota germană cu mențiunea că ea va fi supusă discuției.

Danzig va fi anexat Poloniei.

Din Paris se anunță: Comisiunea de 10 a congresului de pace a hotărât în ultima sa ședință anexarea orașului Danzig și a bazinei Vistulei la Polonia. În aceeași ședință s'a decis transformarea Prusiei de Est într-o republică, care să nu aibe de loc, sau numai foarte marginite relații cu restul Germaniei. Aceeași

soartă vor avea-o și provinciile Rinului și Austria-Germană, se afirmă chiar că provinciile indicate în viitor nu vor mai putea avea nici un fel de raport cu actualele sau cu viitoarele guverne germane.

Delegații Germaniei la Paris.

Adunarea națională germană din Weimar a început tratativele asupra numirii delegaților Germaniei la congresul de pace. Germania va trimite cinci delegați la Paris.

Germania pretinde restituirea coloniilor.

Adunarea națională germană din Weimar a redactat în ședința sa de ieri o rezoluție în care pretinde redarea coloniilor, menținerea de jumătate din flota sa de războiu. Adunarea națională germană a decis să respingă severele condițiuni impuse Germaniei relativ la circulația poștel, la circulația navală și aeriană. Primul ministru Scheideman a declarat că, guvernul său este ferm decis, să demisioneze dacă Antanta nu va îndeplini rugămintea aceasta a poporului german.

Livlanda se lapadă de Germania.

Guvernul provizoriu din Livlanda a adresat congresului de pace o rugămintă prin care cere trimiterea unei comisiuni militare franceze și engleze, și a unei comisiuni americane de control în Livlanda pentru a constata la fața locului adevărata situație actuală a Livlandei și pentru a fi martori la ruperea relațiilor cu Germania. Congresul de pace va satisface acestei cereri și va da ordine mareșalului Foch de a trimite aceste comisiuni militare.

Răspunderile războiului.

Comisiunea răspunderilor a ținut o nouă ședință examinând foarte minuțios faptele criminale și răspunderile Austro-Ungariei. Se dă ca sigur că vinovații vor fi trimiși, fără nici o considerație de rang, în fața tribunalelor internaționale ce se vor constitui încurând.

Greva dela căile ferate n'a izbucnit.

Am scris în numărul trecut al foii noastre că funcționarii dela căile ferate din Ardeal s'au pregătit, ca în caz de-i vor forța să subscrie declarațiunea prezentată de Consiliul dirigent vor declara grevă pe toate liniile ferate de pe teritoriul ocupat de armata română. Greva însă n'a izbucnit. Aceasta se datorează în mare parte partidului socialdemocrat, care a explicat muncitorilor și funcționarilor căilor ferate, că momentele acestea nu sunt potrivite pentru aface grevă. Iar o grevă trebuie să fie bine organizată și să fie asigurată reusirea ei, și să fie de caracter economic, iar nu la îndemnul unui guvern care se află în afară de hotarele țării în care ne aflăm. Muncitorii și funcționarii dela căile ferate confundă socialismul cu patriotismul maghiar, pentru că sunt organizați abia de 2—3 luni și n'au avut când să studieze principiile și tactica socialistă. Sperăm că cu timpul muncitorii vor vedea că între șovinism și socialism este o prăpastie și omul nu poate fi socialist și șovinist în același timp.

Nu zicem că mai târziu când vom fi bine organizați, cu fonduri de rezervă, și conștienți de lupta de clasă a proletariatului, că nu vom pretinde dela guvern să ne asigure o viață mai omenească, cel puțin așa cum au tovarășii noștri din alte țări și dacă nu ne va satisface cererile juste, nu vom declara grevă, ba poate o grevă generală a tuturor muncitorilor din întreaga țară. Dar trebuie să știe muncitorii că greva este ultima armă, ultimul mijloc de luptă și când faci uz de ea trebuie să lupți pe viață și pe moarte.

Deci cu un lucru atât de imperios, atât de sfânt, nu ne putem jucă de-a baba oarba, trebuie să avem cele mai serioase motive când recurgem la grevă. Căci de recurgem la grevă și nu reușește, suntem zdrobiți pe un timp îndelungat, iar dacă reușește am câștigat un războiu. Din aceasta să tragem învățăminte cu toții și să nu ne folosim de arma cea mai sfântă pentru interese streine de noi.

Intruniri socialiste.

Comitetul secțiunii române din Sibiu a partidului socialdemocrat a luat hotărârea, ca membri ei să se întrunească în fiecare Sâmbătă seara la orele 7 în localul secțiunii Strada Rosenanger Nr. 14.

Scopul acestor întruniri este ca prin conferințe și discuții membri să fie lămurii asupra scopului urmărit de socialdemocrație, asupra mijloacelor de luptă pentru înlăturarea celui scop, asupra tacticii ce trebuie aplicată în lupta politică, asupra tuturor problemelor a căror rezolvire o cer vremile de azi și altele și altele.

Prin aceste conferințe și discuții fără îndoială se va putea ridica nivelul cultural al membrilor, devenind oameni conștienți, așa cum trebuie să fie fiecare membru.

Prima întrunire a avut loc Sâmbătă în 15 Martie n. c. După cuvântul de deschidere al președintelui tov. Apolzan, în care a arătat scopul acestor întruniri, tov. Albani a ținut o conferință asupra socialismului teoretic, iar apoi s'a discutat chestiunea actuală a formării unui singur bloc socialist în România. La punctul din urmă au luat cuvântul tov. Toma Vintilă și Receanu, cum și un tovarăș din România, care a dat explicații asupra situațiunii partidului socialist deacolo. Fiind timpul înaintat, discuția asupra acestui punct a fost întreruptă, rămânând să fie continuată pe Sâmbăta viitoare.

La întrunirea aceasta a luat un număr destul de mare de membri și nădăjduim că numărul acesta va crește tot mai mult.

Ar fi de dorit ca secțiunile partidului nostru din alte părți deasemenea să-și aranjeze cercuri intime de lectură socialistă. Acei cari nu se simt destul de tari în subiecte științifice sau literare să-și procure cărți din librăria „Adevărul” și să le citească, apoi să discute asupra lor.

Aceasta este cea mai bună legătură sufletească ce poate exista între membrii unui partid. Clubul socialist mai are și nobila menire de a atrage pe muncitor dela cârciumă sau jocuri de hazard și a-i da o creștere sănătoasă și modernă.

Gândiți-vă că unirea fără educație este ca pâinea fără sare sau ca bucatele nefierte: un lucru făcut pe jumătate.

ȘTIRI.

— **Tovarășii Pavel Buciumean și Iosif Ciser la Sibiu.** Cu bucurie anunțăm pe tovarăși că doi membri ai comitetului executiv al partidului nostru; frații Pavel Buciumean și Iosif Ciser au sosit la Sibiu. Primul s'a întors, împreună cu regimentul I de voluntari din Italia, iar tov. Ciser vine din Budakeszi, unde și-a căutat de sănătate în ultimele două luni. Ambii rămân acum în Sibiu, un le îi așteaptă un câmp larg de muncă și de activitate.

— **Excluderea învățământului religios.** Consiliul muncitoresc din Ujpest a hotărât excluderea imediată a învățământului religios din școală, nici până atunci nu mai suferă obligativitatea învățământului religios în școlile lor, până când să va șterge prin lege. Sfatul muncitorilor deja a publicat că numai aceia să-și trimită copiii la învățământ religios, cari voesc și să nu-i trimeată acei cari nu voesc.

— **Cum se îmbogățese „cavalerii”.** Fostul ministru de războiu al fostei monarhii austro-ungare Moritz Aufenberg a fost tras la răspundere pentru că a vândut secretele armatei la un speculant de bursă. Colonelului pensionat Schwartz un alt speculant de bursă, fostul ministru de războiu i-a telegrafiat în secret amănuntele mobilizării lui Schwartz a câștigat milioane în urma trădării lui Aufenberg, care a scăpat „nefiind destule dovezi” în contra lui căci Schwartz s'a împușcat. Până una alta au devenit milionari cu toții din sudoarea poporului și când sunt întrebați de unde au averi, spun că au muncit, iar poporul de aceea e sărac că e lenes.

— **„Presa franceză și asasinarea lui Eisner”.** „Le Temps” spune că primul ministru bavarez nu moare din cauza defectelor sale ci din cauza meritelor sale. Când e vorba de unul de-ai noștri, chiar german fie el e tot de-ai noștri...

— **Asociația femeilor din Iași, într'o adunare,** a luat hotărârea să ia asupra-și grija curățitului străzilor aceluia oraș, deoarece primăria nu poate face față acestei nevoi. Recomandăm această demnă pildă tuturor cetățenilor, îndemnându-i ca pentru toate nevoile lor să înceteze de a se mai descărca asupra autorităților statului, cari n'au nici putința, nici căderea să satisfacă aceste nevoi mai bine de cum ar face-o înșiși cei interesați. Comunismul într'acolo tinde.

— **„Le Moniteur dela Transylvanie”** este titlul unui nou ziar oficial al Consiliului Dirigent redactat în limba franceză. Primul număr a apărut Joia trecută în care dl Iuliu Maniu a dat un interview privitor la revendicările României și spune că e sigur că România va primi granițe sigure în concordanță cu hotărârea dela Alba-Iulia. Privitor la problemele interne spune că „Vom înfăptui legea electorală democratică și vom face reforma agrară în cel mai scurt timp, și le vom introduce fără întârziere în viața practică.

— **Armata din Arad.** Armata republicană din Arad nu s'a supus ordinului comandantului ca să plece la Soborșin zicând, că se vor supune numai întrucât vor primi ordinul bărbatilor de încredere... Sosind unul dintre aceștia I. Fellner — soldat de rând — a intervenit și el pentru executarea ordinului, dar ostașii i-au cerut să meargă cu ei. I. Fellner văzând că ostașii nu se supun, s'a sinucis pe loc.

— **Imprumut extern.** Guvernul român a încheiat la Paris un imprumut extern de 100 milioane franci. Termenul imprumutului a fost fixat la patru ani și dobânda de 6 la sută.

— **Circulație aeriană între Milano și Roma.** S'a stabilit o circulație aeriană, adică transportarea poștei și călătorilor dela Milano la Roma și înapoi. Zborul dela Milano până la Roma durează 3 ore și 20 minute. Distanța între aceste orașe este de 480 Kilometri în linie (dreaptă) aeriană. Italienii călătoresc cu mașini de zburat și noi nici cu treau nu putem călători. Locuitorii din Milan primesc în patru ore o scrisoare din Roma și noi din Cluj sau din București le primim în patru săptămâni sau nu le primim deloc.

— **Presa americană și pretențiile sârbilor.** Ziarul „New-York World” ocupându-se de pretențiunile exagerate ale Serbiei comentează astfel noua situație din Balcani: „După veștile cari sosesc din Muntenegru reese clar că sârbii uită orice principiu de libertate și forțează pe locuitorii să jure credință și să facă act de supunere. Acelaș lucru se repetă și în Croația și Bosnia. A uitat oare Serbia de mizeriile suferite de ea în decursul războiului? Democrația americană nu va sprijini decât pe acei cari vor da dovadă că înțeleg principiile liberale ale lui Wilson”.

— **Românii din Valea Timocului cer autonomia.** Ziarul francez „Rappel” scrie că comunitatea românească din Moravia și valea Timocului a trimis un memoriu conferinței de pace. În memoriu se cere în numele a 350.000 români, — acum sub domnia sârbă — autonomia politică și culturală. Delegații români și italieni — scrie ziarul francez — la Conferință vor susține justele cereri ale românilor din Serbia.

— **Guvernul muntenegrean a adresat marilor puteri un nou protest împotriva modului de purtare al trupelor sârbești în Muntenegru.** Soldații sârbi practică în văzul superiorilor lor, jafurile și prădăciunile. În fața ofițerilor au devastat palatul regelui Nikita și au vândut lucrurile.

— **Congresul de pace și problema evreiască.** Din Paris s'a anunțat: Congresul de pace a ascultat delegațiunea sionistă. Delegațiunea aceasta reprezintă zece state: Anglia, America, Rusia, Spania, Franța, Statele scandinave și Portugalia. Președintele delegațiunii rusul Sokolow a ținut un discurs în numele sioniștilor americani, rugând conferința de pace a sprijini înființarea republicei statului evreu în Palestina. Ceialalți au vorbit în acelaș sens. Ziarele parisiene anunță că cererile evreilor pentru înființarea unei republici în Palestina găsesc din toate părțile mari sprijine. Chiar și înșiși Wilson este pentru înființarea acestei republice și el va da întregul său concurs pentru această înființare.

— **Comunicare.** Direcțiunea generală a poștelor, telegrafelor și telefoanelor având nevoie de funcționari pentru serviciul telegrafo-telefono-poștal în Transilvania, va deschide școlile profesionale de telegraf, telefon și poștă în Brașov, Cluj sau Sibiu. Doritorii (de preferință bărbații) vor adresa cererile lor însoțite de acte, direcțiunei regionale P. T. T. din Cluj până la 25 Martie st. n. 1919, pentru a fi numiți elevi în școală plătiți lunar cu 100 lei salariu, 200 lei spor de scumpete și 25 lei indormizație de chirie, total 345 lei lunar. Se vor admite ca elevi numai cunoscători ai limbii române și cari îndeplinesc condițiunile cerute de lege, adică: să aibă etatea de 18—23 ani; să poseadă certificat de absolvire a cel puțin patru clase secundare (gimnaziale, reale sau civile), să facă declarație scrisă că după terminarea școlii (care va dura 6 luni) va servi în administrația P. T. T. cel puțin 6 ani și că se vor duce ori unde va cere interesele serviciului; să fie perfect sănătoși și fără infirmități corporale. Delegatul direcțiunei generale a poștelor, telegrafelor și telefoanelor: Inspector A. Marini.

— **Alipirea Muntenegrului la Serbia.** Primul parlament sud slav se va ocupa după terminarea împărțirii membrilor și listelor lor cu chestiunea anexării Muntenegrului la Serbia. În scopul acesta va pleca o deputațiune la regele Nikita în Cetinje, care peste câteva zile va sosi din Roma.

— **Ungurii se retrag dela Soborșin.** Un corespondent al „Renașterii Române” scrie: Bandede republicei maghiare se retrag dela Soborșin... Prin gara Maria Radna trec încontinuu trenuri cu soldați maghiari spre Arad. Destinația lor este — cum spun ei însuși — Seghedinul, deoarece în Ungaria e revoluție... Spre Zam a sosit un tren de 46 vagoane din Ungaria cu prizonieri români sub scut francez.

— **Se vor ține cursuri de limba română și pentru profesorii sași și unguri,** cari vor voi să predea limba română în școlile secundare confessionale streine, sau cari vor avea nevoie de limba română pentru ei înșiși.

— **Bancnotele de 25 și 200 coroane sunt valabile.** Cu considerarea că bancnotele de 25 și 200 cor. emise de banca austro-ungară în Octomvrie și Noemvrie anul trecut, nu s'au scoase din circulațiune. Resortul Finanțelor a ordonat tuturor perceptoarelor să primească aceste bancnote, ca plăți. În urmare publicul nu are motiv a refuza primirea bancnotelor amintite. Resortul Finanțelor.

— **Cine știe de Mihail Câmpean din Hidăcut,** care a fost concentrat cu ocazia mobilizării generale din 1914. A servit la regimentul 22 de honvezi. În luna Septemvrie 1914 a dispărut de pe frontul din Galiția și n'a mai dat semn de viață și nu este indus nici pe lista morților, nici pe a prizonierilor. Cine știe ceva despre el este rugat a încunștința pe Mihail Costea în Székelyhidékut u. p. Sz. sz. Erzsébet.

Serbări socialiste.

Serata partidului socialdemocrat din Sibiu.

Dumineca trecută a avut loc în Sibiu o petrecere cu dans aranjată de comitetul partidului socialdemocrat din loc. Serata a avut un succes admirabil, au luat parte peste 1000 de persoane. Sala Unicum a fost arhiplină. Cu toate că n'a fost prăgătit nici un program tovarășii n'au lăsat publicul fără distracție. Printre intonațiile clasice ale muzicii a declamat tov. B. Surdu „Lupta vieții”, Iosif Receanu „Noi vrem pământ” și „Pe stradă” (a avut mult succes). Tov. Albani „Arunci un pumn de aur” și „Soacră mea” apoi în limba maghiară „Testamentul meu”. După a cântat „Mori mândră să mor și eu”, tov. N. C. a declamat „O noapte de Mai” apoi muzica a intonat „Marsilieza”.

Serata a reușit minunat și materialicește. Pe lângă cele o mie de bilete vândute au mai fost 930 coroane suprasolviri benevole.

Venitul curat a fost 3300 coroane care este destinat fondului gazetelor socialiste „Adevărul”, „Igazság” și „Wahrheit”. Mulțumim și pe această cale publicului ce ne-a dat sprijin.

Serata tovarășilor din Zărnești.

Muncitorii metalurgiști organizați din Zărnești au aranjat Dumineca trecută o petrecere în folosul sindicatului lor local. Au luat parte toți muncitorii din loc precum și clasa inteligentă. Au subscris multe donațiuni benevole atât muncitorii cât și oaspeții binevolori. Serata a avut un succes moral admirabil, s'au înțeles foarte bine tovarășii români cu cei maghiari și germani. Venitul curat a fost de 1500 coroane suma care compune averea sindicatului local. Având în vedere că sindicatul metalurgiștilor s'a înființat abia la 1 Decemvrie 1918 căci sub domnia reacționară a oligarhiei maghiare nu s'au putut organiza mai de timpuriu. Dorim succes bun tovarășilor din Zărnești și pe teren cultural.

Poșta Administrației.

T. Kömives: E rugat să vină în Sibiu, Ciser. — A. Luci, Măgura, Broșuri numai cu banii trimiși înainte vă putem trimite. Nrii ceruți i-am trimis. — D. Ladroman, Oena mică. Așa e cum ne scrii. Banii au sosit și foaia de azi încoolo numai un exemplar vei primi. — D. Kömives, Csáklya. Vă rugăm scrieți-ne adresa veche. Cine v'a făcut abonamentul ori prin poștă ați trimis banii și când?

Editor și redactor responsabil: TIRON ALBANI.

Tiparul tipografiei W. KRAFFT, Sibiu, Str. Orosului 10.

Dentistul Munteanu

Sibiu, Strada Cisnădiei Nr. 28

Consultații: orele 8—12 și 2—5.